

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 207.354 van 14 september 2010
in de zaak A. 197.663/IX-6938**

In zake : Brahim BARROU
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Wim De Schuymer
 kantoor houdend te Brugge
 Zwijnsstraat 3
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
 Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 10 september 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 7 september 2010 van de directeur van de strafinrichting te Brugge, waarbij Brahim Barrou de volgende tuchtsanctie werd opgelegd:

 “1 week strikt van 8/09 tot en met 14/09/2010 en 1 week strikt voorwaardelijk gedurende 3 maanden tot en met 7/12/2010 en voor een gelijkaardige inbreuk.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier neergelegd.

 De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 september 2010, om 11.30 uur.

 Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

 Advocaat Wim De Schuymer, die verschijnt voor de verzoeker, en attaché Valérie Arickx, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Uit het rapport aan de directeur van 2 september 2010 blijkt dat de verzoeker heeft gedoucht, op een tijdstip dat dit niet mocht. Uit het rapport aan de directeur van 4 september 2010 blijkt dat hij de bevelen van de penitentiair beambte niet heeft opgevolgd, noch uitgevoerd, in verband met in essentie huishoudelijke taken. Deze rapporten dienen te worden samengelezen met de motivering van de tuchtsancties.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting

5. De verzoeker omschrijft dit moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt:

“Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat wordt veroorzaakt door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de tuchtsanctie, bestaat er onder meer in dat verzoeker, die moslim is en in de omstandigheden van zijn detentie reeds moeilijk zijn geloof op een waardige wijze kan belijden, op de dag van het Suikerfeest geen contact kan opnemen met zijn familie en dit ook gedurende de week die daarop volgt niet zal kunnen. Hij blijft door de getroffen maatregel verstoken van alle bezoek, kan niet deelnemen aan de cursussen informatica en

koken die hij wenst te volgen, kan niet naar de fitness gaan. Zijn persoonlijke vrijheid die in detentie reeds beperkt is, wordt voor een aanzienlijke tijd grondig ingeperkt wat duidelijk op zich reeds een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft. Verzoeker merkt op dat deze zware tuchtstraf repercussies kan hebben op de strafuitvoering (hij verschijnt binnenkort opnieuw voor de strafuitvoeringsrechtbank) en zeker een beperking inhoudt van zijn sociale contacten binnen de gevangenis en buiten de gevangenis, in die zin dat zijn contacten met zijn familie en vrienden sterk beperkt worden.”

Beoordeling

6. In de opgelegde tuchtsancties wordt gepreciseerd, wat met een strikt regime precies wordt bedoeld, met name dat de verzoeker recht heeft op individuele wandeling, op glasbezoek, op eredienst op cel.

Dit betekent concreet dat hij “niet verstoken (is) van alle bezoek”, en dat hij zijn eredienst kan beleven op cel. Het eventueel bezoek wordt wel aan enkele modaliteiten onderworpen (glasbezoek, geen ongestoord bezoek, geen binnenhuisbezoek).

Uit de uiteenzetting van de vertegenwoordigster van de verwerende partij ter zitting blijkt bovendien dat de verzoeker eenmalig mocht bellen naar zijn familie op de dag van het Suikerfeest en dat het laatste bezoek van zijn vader en vriendin dateert van 14 mei 2010.

Dit laatste wordt bevestigd door de bezoekerslijst.

7. Dat een gedetineerde gedurende een bepaalde periode buiten voornoemd telefoongesprek, geen telefonisch contact kan opnemen met zijn familie, niet aan cursussen kan deelnemen en niet naar de fitness kan gaan vormt op zich geen ernstig noch moeilijk te herstellen nadeel.

Dat de opgelegde tuchtstraf repercussies zou kunnen hebben op de strafuitvoering is een loutere bewering, die niet wordt gestaafd of aanneembaar gemaakt door de verzoeker.

Bijgevolg is niet voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van voornoemd artikel 17 §§ 1 en 2.

8. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 september 2010, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

Daniël Moons